

*mum Sacramentum, et conversus ad populum impertiet ei benedictionem in modum Crucis quin aliquid dicat, et cum magna reverentia reservabit SS*mum*. Sacramentum dicendo submissa voce: Tantum ergo Sacramentum.*

*SS*mo.* reservato, dicat Parochus vel Sacerdos absolutionem generalem cum versiculis et responsoriis pro animabus purgatorii.*

CONCLUSIO

ET

OBSERVATIO VALDE OPPORTUNA.

Duabus hisce præcedentibus appendicibus de visitatione et cura infirmorum, ac de exorcismis huic volumini finis imponitur. Invenies in eo, venerande Sacerdos, quidquid desiderare potueris, quidquid in proemio promissum est: in hac enim Collectione benedictiones habere tibi licebit pro quacumque re, quæ benedicenda possit offerri. Earum formulæ Rituali Romano conformes sunt, utpote fideliter ad litteram transcriptæ (ut in principio cujusque illarum notatur) ex Rituali, Pontificali et Missali Romanis, ex Ritualibus Tarragonensi, Vicensi et aliis, quæ juxta Romanum Pauli V, Pont. Max., novissime reformatum à respectivis Episcopis, ita sunt ordinata, ut de ipsis jure merito dici possit quod in Vicensi legitur, nempe: «*Omnia tamen ita Romano Rituali cohærentia, ut Rituale hoc nostrum (License) Romanum in omnibus fere videatur.*» Insuper in hac Collectione, quam judicio Censoris D. D. Jacobi Soler, Canonici Magistralis (postea Episcopi Terulensis) subjicit Ordinarius Vicensis, eamque præolo dandam coordinatorem aedit idem Censor, præ oculis habitæ et servatæ sunt regulæ in Bullis Summorum Pontificum Sancti Pii V, Clementis VIII, et Urbani VIII indictæ; propter quæ omnia eam approbare non dubitavit præfatus Ordinarius seu Peril-

lustris Vicarius Gen. Capitularis D. D. Lucianus Casadevall, qui postea creatus fuit Episcopus Vicensis; illamque prævio consensu Capituli die vigesima Januarii anni 1844 typis mandari permisit. Ullo ergo absque dubio et timore in eis adhibendis procedi posse videtur.

Verum cum dubium fortasse alicui suboriri posset ex eo, quod inter dubia Sacrorum Rituum Congregationi proposita¹ à R. P. Fr. Mariano ab Arimino, Or-

Num. 4332.

ARIMINEN.

Desiderio motus eliminandi nonnullos abusus, qui sensim introducuntur super sacris Ritibus R. P. Fr. Marianus ab Arimino, Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, Sacrorum Rituum Congregationi sequentia Dubia proposuit:

1. An in Matutino Noctis Nativitatis Dominicæ duo Assistentes Sacerdotes parati cantaturi primas Homilias, deferre debeant sub Pluviali Stolam diaconalem, vel à collo pendentem, vel in modum Crucis ante pectus? Et quid si duo Assistentes essent unus simplex Diaconus, Subdiaconus alter?

2. An in primo anni die Hymnus: *Veni Creator*: qui cantatur in Ecclesiis ad invocandum Sanctum Divinum Spiritum, debeat habere pro conclusione: *Jesu, tibi sit gloria*: ratione Octavæ Nativitatis Domini, vel ista: *Deo Patri... ejusque soli Filiō*?

3. Quæritur: An quum in Chorō nostro, tempore Missæ solemnis, vel Vesperarum adsit Episcopus non Diœcesanus, simul cum Patre nostro Provinciali Visitatore sit turiphicandus solus Episcopus, aut ambo? Et quid si Episcopus esset Diœcesanus?

4. An sub Reliquia alicuius Sancti exposita publicæ venerationi inter Candelabra, debeat adhiberi Palla, sicuti in pluribus faciunt Ecclesiis?

5. Utrum liber, cui titulus: *Collectio, sive apparatus Absolutionum, Benedictionum, Conjunctionum, etc.*: auctore Bernardo Sannig, sit prohibitus vigore Decreti, seu regulæ generalis Indicis? aliqui enim affirmant, alii negant, immo omnes fere Sacerdotes hic et alibi illum adhibent?... Et quid de aliis libris Benedictionum habentibus quidem aliquam approbationem, ast non illam istius S. R. C.? Ad quod dubium ab eadem S. R. C. responsum fuit his verbis: «*Ad 5. Illi soli libri adhibendi, et in illis tantum Benedictionibus, quæ Rituali Romano sunt conformes.*» Aliqua observanda hic opportunum erit, ad omne dubium circa præsentem Collectionem dependum.

Ea Sacra eadem Congregatio in Ordinario Cœtu ad Vaticanum sub

dinis Minorum S. Francisci de Observantia, istud legatur, scilicet: «*5. Utrum liber, cui titulus: Collectio sive apparatus Absolutionum, Benedictionum, Conjunctionum, etc., auctore Bernardo Sannig, sit prohibitus vigore decreti, seu regulæ generalis Indicis? aliqui enim affirmant, alii negant, immo omnes fere Sacerdotes hic et alibi illum adhibent?... Et quid de aliis libris Benedictionum habentibus quidem aliquam approbationem, ast non illam istius S. R. C.?*» Ad quod dubium ab eadem S. R. C. responsum fuit his verbis: «*Ad 5. Illi soli libri adhibendi, et in illis tantum Benedictionibus, quæ Rituali Romano sunt conformes.*» Aliqua observanda hic opportunum erit, ad omne dubium circa præsentem Collectionem dependum.

Prudens sane responsum! Ex eo enim minime deduci videtur, prohibitum esse, nec prohiberi, benedictionum collectiones efformari posse, dummodo in eis formandis serventur regulæ in Constitutionibus Pontificiis præscriptæ, dummodo Ordinarii approbationem habeant, dummodo *Rituali Romano conformes sint*, et multo minus si in ipsis collectionibus infra scripta die coadunata, audita relatione ab me infra scripto Secretario facta, omnibus mature perpensis rescribendum censuit:

Ad 1. *Negative juxta Generale Decretum die 7 Septembris 1816, et juxta Cæremoniale Episcoporum Subdiaconum se abstineat à cantando Evangelio cum Lectione.*

Ad 2. *Concludendus cum Stropha Deo Patri... ejusque soli...*

Ad 3. *Servetur Cæremoniale Episcoporum.*

Ad 4. *Negative.*

Ad 5. *Illi soli libri adhibendi, et in illis tantum Benedictionibus, quæ Rituali Romano sunt conformes.*

Atque ita respondit, et servari mandavit. Die 7 Aprilis 1832.

niantur fideliter transcriptæ ipsissimæ Ritualis Romani benedictiones : vox enim *conformis* non sibi vult identitatem omnimodam, sed quod una res sit *juxta, secundum*, vel *ad tenorem alterius*. Hæc autem omnia, ut dictum manet, servata sunt in præsentis benedictionum Collectionis coordinatione, earumque formulæ in illa contentæ sunt eadem Ritualis, Pontificalis et Missalis Romani, aliorumque Ritualium, quæ propriam à respectivis Ordinariis approbationem secum adferunt. Relate vero ad librum P. Sannig confitendum est, omni prorsus approbatione carere (saltem exemplar quod vidi nullam adfert), verumtamen negari non potest, quamplures ex benedictionibus in ejus libro contentas nedum conformes Rituali Romano, sed etiam ipsissimas esse ejusdem Ritualis, ut patet ex contextu præsentis Collectionis, et ex comparatione libri P. Sannig cum Rituali Romano facta; et ita esse, facile quisque poterit videre, si laborem sibi assumat illam efficiendi. Alias, si ex verbis responsionis S. R. C. omnes collectiones seu libros prohibitos esse deducetur, quia plures ex benedictionibus, quas continent, in Rituale Romano non inveniuntur, proscribendum esset (quod dici nequit utpote valde alienum à mente S. R. C.) Pontificale et Missale Romanum, proscribenda essent quamplurima alia Ritualia, ut License, Tarragonense, Barcinonense, Urgellense, Gerundense, etc., Ordinum etiam Religiosorum, et alia Sanctæ Catholice Romanæ Ecclesiæ privilegiis munita, quæ quidem varias continent benedictiones, quæ in Rituali Romano non leguntur. Proscribenda essent variae sca-

pularium et coronarum benedictiones, quas habent à Summis Pontificibus approbatas plures confraternitates, et tamen non inveniuntur in Rituali Romano. Proscribenda tandem essent benedictiones, quæ continentur in canonicis Benedicti XIV institutionibus, quæ non inveniuntur in Rituali Romano, ut ipsemet Pontifex asserit de benedictione animalium in die S. Antonii Abbatis, cuius benedictionis formam à Regularibus obtinere curavit, hancque adhibendam præcepit. *Vide instit. 47, § 1, n. 12.*

Quapropter, cum præsens compilatio à proprio Ordinario fuerit approbata judicio Censoris interveniente, et benedictiones, quæ in ea continentur, non solum conformes sint Rituali Romano, sed etiam ipsissimæ Ritualis, Pontificalis et Missalis Romani, et aliorum, quæ juxta Romanum efformata sunt, quæque aliunde suam adferunt approbationem, non est timendum, hæsitandumque in eis adhibendis. Quæ tamen omnia libentissime submitto correctioni S. Matris Ecclesiæ Catholice, Apostolicæ, Romanæ; et ad majorem Dei gloriam, proximique utilitatem dicta sint, et scripta.

FINIS.

Licencia que dió el Ordinario, y se omitió poner en la primera edición.

Vich 14 de enero de 1844.
Puede imprimirse.—**LUCIANO CASADEVALL**, *Vic. Gen. Cap.*

Barcelona 30 de octubre de 1853.
Reimprímase.—**DR. EZENARRO**, *Vicario General.*